సృష్టికర్తలు

ఇంకా సూర్యోదయమన్నా కాలేదు. ఆకాశం కడిగిన పళ్ళెం తీరుగున్నది– తూరుపుదిక్కు ఒకటీ అరా మేఘపు ముక్కలు ముఖం మూడ్చుకొని వేళ్లాడుతున్నాయి- ఉదయించని సూర్యకాంతి ఆకాశానికి ఎర్రమట్టి పూసినట్టుగున్నది– చెట్ల ఆకులు రాత్రి కురిసిన వర్షానికి పచ్చగా నిగనిగలాడుతూ లోకంలో ఇంకా ఏ అన్యాయం చూడని పసిపిల్లల మొఖాల్లా వెలిగిపోతున్నాయి- గాలి ఉండీ ఉండీ వీస్తోంది. ఆ గాలికి గుట్టబోరు క్రింది భాగంలోని ఈకు లేతాకులు ''బొంయ్యి'' మని శబ్దం చేస్తూ కదులుతున్నాయి– కొండరాళ్ళ మీదినుండి జల జల ఇంకా రాత్రి కురిసిన వర్షపు నీళ్లు జారుతూనే ఉన్నాయి– వాగు ఎర్ర నీళ్ళతో నిండి అదేదో సందడిగా, అలజడిగా అనేకమంది కలిసి తర్జన భర్జన పడుతున్నట్లుగా పారుతోంది- చెట్లకొనల మీద అప్పుడే స్వేచ్ఛ పొందినట్టు, ప్రపంచంలోని సంతోషమంతా తమదేనన్నట్లు పక్షులు పల్టీలు కొడుతున్నాయి- అడివి అంచుకు పచ్చగా నవనవ లాడ్తున్న గడ్డిని విడిచి కొన్ని పశువులు ఒకటి నొకటి గెదుముకుంటూ చెంగ లిస్తూ ఆడుకొంటున్నాయి. ముసలి ఎడ్లు సయితం లెంకలేసి పుట్టలు చిమ్ముతూ ఎర్రమట్టి కొమ్ములకు, ముఖాలకు పూసుకొని వీరోత్సా హంతో ఉన్నాయి- అన్ని కాలాలు తెలిసిన వాటిలాగా, సంతోషం.

విషాదం లేనట్టుగా, తమకీ సందడి పట్టినట్టు బర్లు వాగులో అక్కడక్కడ తేలిన తుంగ గడ్డలను బరుకు బరుకున పీక్కతింటున్నాయి. వాగొడ్డు ఎర్ర సెలుకలనుండి అక్కడక్కడ పురుగులు లేసి తిరుగుతున్నాయి. ఆరుద్ర పురుగులు నేలమీద పాకుతున్నాయి.

అదిగో అలాంటి వాతావరణంలో తూర్పు దిక్కు సూర్యుడు ఉదయించాడు— సూర్యునితోపాటు కిరణాల్లాగా భుజాలమీద నాగళ్లెత్తుకొని, కొడవళ్లు, గొడ్డండ్లు, తట్టలు బట్టుకొని నేల ఈనినట్టుగా జనం ఎర్రసెలుక వేపు వచ్చారు—

నాగండ్ల వాళ్లు నాగండ్లు సెలుకలో దించి తాళ్లు సరిచేస్తున్నారు. స్త్రీలు కొంగులు నడుములకు చుట్టి రాళ్లుఏరేస్తున్నారు— పైయిమీద అంగీలు లేనివాళ్లు కొందరు నోట్లె మొక్కసుట్టలు ఆవలపారేసి పాత గుడ్డపేగులు తలలకు చుట్టి పగ్గాలు విప్పుకొని అడవి అంచు ఎడ్లను పేరుపేరున పిలుస్తూ ఎడ్ల ముక్కుదాళ్ళకు పగ్గాలు కట్టి నాగండ్ల దగ్గరికి తీసుకొచ్చారు. కానికి మొక్కి కొందరు ఎడ్ల మెడల మీద కాని అనించారు. నాగండ్లు నిలబడ్డయి—

ఎర్రతేలులాంటి ఎల్లయ్య ఎక్కన్నో నాలుగు ఈకు పెండెలు విరుసుకచ్చాడు— ఎల్లయ్యభార్య ఒళ్ళో నుంచి నాలుగు ఎర్రజెండలు తీసింది— ఎల్లయ్య కొయ్యలకు జెండాలు తగిలించి నాలుగువేపుల నాలుగు పాతివచ్చాడు.

బుర్రమీసాల బుచ్చిలింగం అందరిని ఓపారి తేరిపారచూసిండు. అతని మనుసులో వాగులోని ప్రవాహంలాగా మాటలులేని సంతోషం పొంగెత్తుతోంది— కుర్వెకట్టె చేతబట్టి కొంగ్రడలు గీసిండు— పొట్టి

లాలయ్య ఓడిగట్టుకొని గుట్టకు మొక్కి సెలుకకు మొక్కి ఆ పెన్క పూరుపుకు మొక్కి ఇత్తనం జల్లిండు.

ముందటి నాగలి కదిలింది. కర్రు కస్సున భూమిలోనికిదిగింది. ఎడ్లు తోకలు ఆడించినయ్. ఒక పెన్క ఒకటి— ఒకటా రెండా ముప్పయి నాగండ్లు కదిలినయ్.

బర్లి దగ్గర నంకల కట్టె ఆనించుకొని ఓటుగాలు మీద నిలుచున్న బర్లి ఓదన్నకు గిదంతా చిత్రంగా కనిపిస్తోంది. పూరేడుపిట్ట కళ్లలాంటి కళ్లు చికిలించి నాగండ్లవేపు చూసిండు. బర్రె పెయ్యిలాంటి పెయ్యిని గీతలుబడ బరబర గోకిండు. నెత్తి పునుక్కున్నడు. బర్రె పెదిమిల్లాంటి పెదిమలు ఎందుకో వనికినయ్. ఎందుకో పూరేడుపిట్ట లాంటి కళ్లల్లో నీళ్లూరినయ్. అతనికి తన చిన్నతనం, వయసు, స్వంత భూమి, భార్య, పిల్లలు యాదికొచ్చారు. ఆ వెనువెంటనే తాను నాగలి బట్టి దున్ని దోకిన రోజులు కళ్లముందు మెదిలినయ్. అప్పుకింద భూమి పోయిన దినం. బాలెంత రోగమచ్చి భార్య పోయిన దినం. పసిపోరగండ్ల ఎంటేసుకొని బతికిన దినాలు— పసిపోరగండ్ల తన చేతులతో పే మట్టిల కప్పిన దినాలు. తన చేతికి కట్టె వచ్చిన రోజు. ఊరి బర్లకాపరిగా మారిన దినాలు— అన్నీ గుర్తుకొచ్చాయి. అట్లా ఎంతసేపు నిల్చున్నడో ఓదెలుకు గుర్తులేదు.

తూర్పుదిక్కు సూర్యుడు చురచుర మంటున్నాడు. ఆకాశంలో మబ్బులు కుదురుకుంటున్నాయి. నేలంతా పొగచూరినట్టుగా దువ్వెన పురుగులు లేచాయి. బర్లు నీళ్లల్లో పన్నయ్. ఎక్కడో తీతువ పిట్ట అరుస్తున్నది—

పిల్లలు బరిబాత వాగొడ్డుకు ఎంప్రడికిచ్చలు, జిమ్మలు పడుతూ, కొందరు ఈదుతూ, కొందరు ఇసుకలో పొర్లుతూ కేరింతలు కొడుతున్నారు—

పిల్లల మీది నుండి దృష్టి మళ్ళీ నాగండ్ల మీదికి మలిపాడు— కండ్లు నిలబడి పోయాయి. ముఖం మీద ఎవరో ఝాడిచ్చి గుద్దినట్టుగా కమిలిపోయింది. ఆదరాబాదరా గెంటుకుంట గెంటుకుంట అవలి ఒడ్డు నుండి ఈవలి ఒడ్డుకు దాటి గెంటుకుంట గెంటుకుంటనే పరిగెత్తాడు. కాళ్లకు రాళ్లు తాకుతున్న లక్ష్యంలేదు—

ఓదెలు నాగండ్ల దగ్గరికి చేరుకునేసరికి నాగండ్లన్ని ఆగిపోయినయ్. ఎడ్లు సిర్రుబుర్రులాడ్తన్నయ్— పిల్లాజెల్లా, ఆడోల్లు, మొగోళ్లు అంత ఒక్కకాడికి జేరి పోయిండ్లు— ఎవలేం మాట్లాడ్తండ్లో ఎవలికిన బడ్తలేదు—

మందిని తొలగించుకొని మూరి లోపలికిబెట్టి ఓదెలు చూసిండు— మందిల ఏడుగురు పోలీసోల్లు తుపాకులెక్కబెట్టి మొరిగే కుక్కల్లా మొరుగుతున్నారు— వాళ్ళ మధ్యలో దర్జాగా నిల్చున్న అమీన్‌సాబ్ పిస్తోలు పట్టుకున్నాడు. అతనిపక్క ముత్యంరావు దొర ముఖం మాడ్చుకొని నిల్చున్నడు. అతనిపక్క పట్వారి గోపయ్య సెయ్యెత్తి అంతూ పొంతూ లేకుంట తీడ్తండు.

కాసేపు సంగతేందో బోధపల్లే—

అంతలోకే "మాకెలవుడా మూర్ సాలెకుమార్." యస్. ఐ. అరిచిండు—

పటేల్—పటేర్. బరిబాత పెయిలమీద లాఠీదెబ్బలు. పిల్లలు ఏడుస్తున్నారు. స్త్రీలు శాపనార్థాలు బెడుతున్నారు— కాని ఎవలు కదలరే.

ఓదెలు బుర్రమీద లాఠీదెబ్బ-ఎడంచేత పునికిచూసుకున్నడు. నెత్తురు కూడా కమిలిపోయి పిడుదునెత్తురై పోయింది. కాని అంతరంగంలో కోపం ఎర్రగా రవులుకుంటోంది- అదెక్కడికోపమో? ఏన్నేండ్ల కోపమో? ఎవరికెరుక?

"ఆపుండ్లి''

లాఠీలాగినయ్—

"అరె హర్రామ్‌కెబచ్చె- గీభూమి మీదిగాదు—

ఉత్తపున్నానికి దెబ్బలెందుకుదెంటరు బే- నడువుండ్లి — ఎల్లి పొండ్లి—లేకుంటె మాదెర్‌సోద్ ఒక్కొక్కన్ని పిట్టనుగాల్సినట్టుగాల్సి కాకులకు గద్దలకేత్త-'' యస్.ఐ-

''ఒరే లంజకొడుకుల్లాలా- మీయమ్మలకుక్కల్ .... నాకుమీకు ఎప్పుడో సెల్లుబాటయ్యింది- ఎండకాలం పనులు బందుజేసి నాయేం బీక్కున్నరు—మీఎనుకున్న పార్టోల్లూ, మీరూ నారోమం బీకలేరుర్రా— నేనేతలుసుకుంటె మసిరామసి జేసిపారేత్త'' ముత్యంరావుదొర—

"వారీ గిదేంనాయెంరా? మందిభూములు దున్నుకోసు పాపమా? పచ్చిభూతర్రా ఇయ్యల్ల సేండ్లమీనబడి దున్నుకుంటరు— రేపు ఇండ్ల మీదిపడి దోసుకుంటరు— మనూల్లె పోలీసోల్లుండగనే గింతపని కెత్తు కుంటిరి. లాపోతెనా మాయిండ్లకగ్గి తల్లబెట్టి పేలాలేరుక బుక్కుతరు'' గోపయ్య.

''నీబాంచెనాతె నీపేరుదల్సుకుంటె బుక్కెడుబువ్వన్న దొర్కది" కొండమ్మ చేతులు మెటికలిరిసింది-

ఓదెలు పెదిమలు వనికినయ్.... ఏదోచెప్పాలన్ని నోరుతెరిసిండు కని ఏది చెప్పలేక పోయిండు–

''మీ సంఘపెద్దెవడ్రా?'' అమీను గర్జించిండు

ఎవలూ మాట్లాడలేదు–

''ఇక్కన్నుంచి కదులుండ్లి– ముదుగాలు గ జెండాలు పీక్క రాండ్లి– నక్సలైటు నాకొడుకుల తానాకు పట్టుకపోత–''

పోలీసులు జెండాదిక్కు కదిలిండ్లు.

ఎల్లయ్య పరుగందుకున్నడు. జెండాకొయ్యదగ్గర నిలుసున్నడు– పోలీసోడు తుపాకిమడమతోటి ఎల్లయ్యను అంచిగుద్దిండు–

జనంలోకదిలిక– పోరీసుల సుట్టూగిరేసుకున్నరు.

''ఖబర్దార్ జెండాలు ముట్టుకున్నరో గీడనెత్తురుదొల్లాలె–'' ఎవడో ఛాతిబాదుకుంటూ గొంతు తెగిపోయేటట్టు అరిచిండు.

అమీన్ పిస్తోల్ గాలిలోనికి పేల్చిండు. దొరకండ్లల్లో కూసంత బెదురు–గోపయ్యకాల్లు వనుకుతున్నాయి–

జనంలో హాహాకారాలు మిన్నుముట్టాయి– ఒకపోలీసోడు జండా అందుకున్నడు అన్నిజనం చుట్టేసిండ్లు– ''ఒకటి-రెండూ–మూడు-'' అమీన్ బండగొంతుతో అరుస్తున్నాడు.

తుపాకులు మొరిగినయ్.

ఒకస్త్రీ నాగటిచాల్లల్లోపడి గిలగిల తన్నుకుంటుంది. కడుపుల నుంచి కార్తన్న జీవరక్తం ఎర్రగా నాగటిచాల్లో పారుతోంది. ఎవరో

యస్.ఐ. మీద దునికిండు. పిస్తోలు పేలింది. ఇంకొకడు ఎర్రిమట్టిలో తన్నుకున్నడు.

ఆకాశంలోకి రాళ్ళులేసినయ్. కాని తుపాకులముందు రాళ్ళు నిలువలేదు. అట్లా మరో ఐదు నిమిషాలు తుపాకులు మొరిగినయ్. అడివి ప్రతిధ్వనించింది. చెట్లు పుట్టలుబట్టి జనం ఉరికిండ్లు. ఆఖరుకు ఎల్లయ్య ఓడెలుతోసహా పదిమంది పురుషులు, నలుగురు స్త్రీలు, నలుగురు పిల్లలు దొరికారు.

వాళ్ళందరిని తుపాకులు ఎక్కుబెట్టి నడిపిస్తూ వాగుదాటించి ఈవలొడ్డు తీస్కొచ్చిండ్లు

నెత్తిమీదికి పొద్దచ్చేటాల్లకు పోలీసువ్యాన్ బుర్రుమన్నది.

నగందున్నిన ఎర్రసెలుకలో ఇంకా మూడు ఎర్రజండాలు రెపరెపలాడుతూనే ఉన్నాయి.

* * *

ఆరాత్రంతా నిరాయుధులైన బందీలను తాళ్ళతో మట్లకు కట్టేసి కొట్టవలసిన వాళ్ళంతా కొట్టారు. పిల్లల లేతశరీరాలమీద యస్.ఐ. కొట్టాడు, తన్నాడు. స్త్రీలమీద అమానుషకృత్యాలు అన్ని జరిపారు. పురుషుల శరీరాలు నెత్తురు ముద్దలై పోయాయి.

అయినా ముత్యంరావుకు కసితీరలేదు. నిరుపేదజనం సంఘం బెట్టుకున్న నాటినుండి సంఘంబలపడినదానిగా బలపడిన కసి కోపం చల్లారలేదు— గోపయ్య ఆ రాత్రంతా తాగుతూ ముత్యంరావుకు ఏదో చెప్పుతూనే ఉన్నాడు. అమీన్ పెట్టాల్సిన కేసుల గురించి తల పట్టుకున్నాడు—

బ్రాందీసీసాల మధ్య ఆలోచనలు సాగినయ్. క్యాంపు పోలీసులు రాత్రి ఊరుమీద పడ్డారు. ఇల్లిల్లు గాలించారు. గడుక కుండలు పగుల గొట్టారు. నిశిరాత్రి ముసలివాళ్ళ ఏడుస్తుంటే ఊరంతా గస్తీ తిరిగారు. ఆ రాత్రి ఎల్లయ్య గుడిసెతో పాటు మరి నాలుగు గుడిసెలు కాలి పోయాయి—

తెల్లారి నెత్తురు ముద్దలై దొరికిన వాళ్ళను వ్యాన్లెక్కించి సబ్ జైలుకు పట్టుకపోయారు.

❊ ❊ ❊

కోర్టు గదిలో ఫ్యాను గద్దలా తిరుగుతోంది.

ఎత్తుగద్దె కుర్చీమీద జడ్జి అసహ్యంగా ముఖం పెట్టి కూర్చు న్నాడు. అతను నల్లగా నున్నగా గొరిగిన మీసం గడ్డంతో తాటిపండు తీరుగున్నాడు. ఎత్తుపొట్ట, ఎర్రగా ఎద్దుకండ్లలాంటి కళ్ళు—

అతని టేబుల్ ముందు ముసలిగుమస్తా అదేపనిగా రాస్తున్నాడు వంచిన తల ఎత్తకుండా.

జడ్జి నెత్తిమీద గాంధీ ప్రశాంతంగా ప్రపంచంతో తనకేమీ సంబంధం లేనట్టు, అహింస నవ్వులు నవ్వుతున్నాడు.

జడ్జికి కుడివేపు అందంగా బైండుచేసిన పాపాల రికార్డులు, లా పుస్తకాలున్నాయి. వాటి మీద బంగారు రంగు అక్షరాలు కొట్టొచ్చి నట్టు రాసున్నాయి—

జడ్జి టేబుల్‌కు కొంతదూరంలో పెద్ద కర్ర టేబుల్. దానిముందు నల్లగౌన్ల లాయర్లు అసత్యాల ఫైళ్ళు అతి జాగ్రత్తగా పట్టుకొని కూర్చుండి అవసరంలేని విషయాలు గుసగుస లాడుతున్నారు.

పక్కగదిలో పి.పి.ఒ. లక్ష్మణ్‌రావు, డియస్‌పితో మాట్లాడు తున్నాడు.

జడ్జి బెల్లు మోగించాడు— కోర్టు జవాను బయట ఏదో పేరును బొంగురు గొంతుతో పిలిచాడు—

పి.పి.ఓ. పరుగెత్తుకొచ్చాడు—

ఆ తరువాత అమీన్ ఇద్దరు పోలీసులు వెంటరాగా కాసంత బెదురు ముఖాలతో మాసిన గుడ్డపేగుల రైతులు, రైతుస్త్రీలు, నలుగురు పిల్లలు ప్రవేశించారు. ఎల్లయ్య బోనెక్కాడు. అతనివెనుక ఓదెలు. అందరు వరుసగా నిలుచున్నారు.

లాయర్ల ముఖాలల్లో అసహ్యం చూపు కడుతోంది—

పి.పి.ఓ. గొంతు సరిచేసుకొని ఉత్తగనే గాలిపంఖా వేపు కాసేపు చూసి అలవోకగా కత్తిరించిన కుడిమీసం మీద గోక్కొని రైతులను చూడకుండానే జడ్జిని చూశాడు—

జడ్జి రైతులను చూశాడు.

పి.పి.ఓ. రాయిదాలు బల్లమీద పడేసి కొంచెం ముందుకు నడిచి—

"యువరానర్" అని కాసేపు గుర్తుకు తెచ్చుకోను ప్రయత్నం చేస్తున్నట్లు నటించి. పక్కగదివేపు. ఓరకంట చూసి అక్కడ గ్లాస్కో ధోవతి తచ్చాడడం, కరుకుబూట్లు కదలడం గమనించి సంతృప్తిపడి, కొత్త ఉత్సాహంతో ఈవిధంగా వాదించాడు—

"ముద్దాయిలు చూడడానికి చాలా అమాయకంగా, నిరుపేద వాళ్ళుగా కనిపిస్తున్నారు. యువరానర్— అదంతా పైపైనటనే. వాళ్ళ గురించి మనము తెలుసుకుంటే లోకంలో ఎంతటి క్రూరత్వం, అన్యాయం తాండవ మాడుతున్నదో మనం అర్థం చేసుకోగలం— ముద్దాయిల గురించి చెప్పేముందు కొంత ఆ గ్రామం గురించి తెలుసుకోవాలి. రాజకీయంగా కూడా ఈ కేసు చాలా ఆసక్తికరమైంది.

నక్కల గూడెం 1976 దాకా ప్రశాంతంగా ఉన్నది. అక్కడ ఎవరి పనులు వాళ్ళు చేసుకుంటూ- అనివార్యంగా తలెత్తిన చిన్నచిన్న తగువులు వాళ్ళలో వాళ్లకు సర్దుబాటు చేస్తూ- వీళ్ళను కన్నబిడ్డలుగా ముత్యంరావుగారు చూసుకునేవారు. గతంలో ఈ ఊరినుండి ఒక్క కేసు కూడా కోర్టువారిదాకా రాకపోవడం గుర్తించాలి.

అలా ఉండగా ఇదిగో ఈ కేసులో మొదటి ముద్దాయి నక్కల ఎల్లయ్య దేశ విద్రోహ, సంఘవిద్రోహ శక్తులతో చేతులు కలిపాడు— అలాగా బాహాటంగానే నక్సలైట్లు (కమ్యూనిస్టులు) ఊళ్లోకి రావడం మొదలయ్యింది— మీటింగులు, ఉద్రేక పూరితమైన ఉపన్యాసాలు, రెచ్చగొట్టే పాటలు మామూలైపోయాయి— ముత్యంరావుకు ప్రజలకు మధ్యనున్న సంబంధాన్ని నక్సలైట్లు ఆ విధంగా విచ్ఛిన్నంచేసి ముత్యం రావుగారికి వ్యతిరేకంగా జనాన్ని రెచ్చగొట్టారు.

మొదట ఇక్కడున్న వాళ్ళంతా అలా ముత్యంరావుగారికి వ్యతిరేకంగా తయారయ్యారు. ఉద్దేశపూర్వకంగా కూలిరేట్ల గురించి తగాదా పడ్డారు. ముత్యంరావుగారు కూలిపెంచారు, దానితోని ఊరోళ్ళక ఏదో సాకుతోటి ముత్యంరావుగారి ఇంటిమీదికి దాడికి వెళ్ళడం ఆయనను చంపుతామని, కొడుతామని బెదిరించడం మొదలయినది. తేది 20 జన

వరి 1978 ఒకమారు కర్రలు, కత్తులు గొడ్డండ్లు ధరించి ముత్యంరావు గారి ఇంటిమీద మొదటి ముద్దాయి ఎల్లయ్య నాయకత్వంలో దాడిచేసి- ఇంట్లో ఫర్నీచర్ విరగ్గొట్టారు. తేది 2–2–78 నాడు అతని పక్క- జొన్నపెరడు సర్వనాశనం చేశారు. ఇంకా పశువుల నెత్తుకపోయారు పంటలు నాశనం చేశారు. పడారిగోడ కూలగొట్టారు. గడ్డి, చొప్ప ధాన్యం ఏది దొరికితే అది వట్టుకపోయారు. ఇలాగా యువరానర్ నేను చాలా సంఘటనలు చెప్పగలను. ఇవి మచ్చుకు కొన్ని మాత్రమే''

''అన్నాలెందొరా! పచ్చులసొంటోల్లందొరా! షామీన్నేపడి కొట్టచ్చిండుదొరా" ముసలివెంకయ్య చేతులు జోడించి పదేపదే మొక్కాడు.

''ఆడర్-ఆడర్–" జడ్జీ సుత్తె బల్లమీద కొట్టాడు. పి.పి.ఓ. కాసేపాగి–

''అలాంటి పరిస్థితిలో తన కుటుంబం ధన, మాన, ప్రాణ రక్షణకోసం పోలీసులకు, ప్రభుత్వానికి తనగోడు చెప్పకున్నాడు. ఫలితంగా పోలీసులు ఆ ఊళ్ళో క్యాంపుబెట్టారు.

''అవద్దం– మమ్ముల సర్వనాశడం సెయ్యటానికి తీసుకచ్చిండు దొర" లక్ష్మి- మళ్ళీ జడ్జి మూలిగించు. కర్ర సుత్తె శబ్దం.

''యువరానర్! అన్నిటికి తెగించిన ఈ సంఘవిద్రోహ శక్తు లకు పోలీసులన్నా లక్ష్యంలేదు. 1979 జూన్ 21న మొత్తం ఊరు ఊరంతా కలిసి ముత్యంరావుగారి ఇరువై ఎకరాల చెలుకలో ఎర్ర జండాలు పాతి అక్రమంగా దున్నుకోవడం సాగించారు. అది తెలిసి ముత్యంరావుగారు, యస్.ఐ. కొండారెడ్డి, మరి ఏడుగురు పోలీసులు

చెలుక దగ్గరికి వెళ్ళారు. యస్.ఐ. కొండారెడ్డి నచ్చచెప్పడానికి ఎంతో ప్రయత్నం చేశాడు. కాని జనాని విననివ్వరే–ఎల్లయ్య తూలనాడుతూ జనాన్ని రెచ్చగొట్టాడు. ఫలితంగా జనం రెచ్చిపోయి పోలీసులమీద ముత్యంరావుగారిమీద పట్వారి గోపయ్యమీద రాళ్ళతో దాడికి సిద్ధమయ్యారు. పైగా చుట్టూ చక్రబంధంగా నిలబడి ముల్లుకర్రలతో దాడి చేయడానికి సిద్ధపడ్డారు. తప్పని సరైన పరిస్థితిలో లాఠీచార్జి చేయవలసి వచ్చింది. ఆ తరువాత కొంత ఘర్షణ తరువాత గుంపు చెదిరిపోయింది. పరిస్థితి చక్కబడ్డట్టుగానే కనిపించి పోలీసులు, ముత్యంరావుగారు వెనుకకు తిరిగి వచ్చారు.

కాని ఆరాత్రి ఎల్లయ్య నాయకత్వంలో మళ్ళీ దాదాపు 500 మంది జమై ముత్యంరావుగారి ఇంటి మీదికి దాడి చేశారు. తనకు రక్షణగా ముత్యంరావుగారు ఉంచుకున్న బైరి రాములు, బండెల లింగయ్య ఇండ్లు కాలబెట్టి - ఊరంతా భీభత్సం సృష్టించారు. పోలీసులు జోక్యం చేసుకొని ఈ కేసులో నిలబడ్డ వ్యక్తులను అతికష్టం మీద కస్టడీలోకి తీసుకోగలిగారు....''

''మోసం–దగా'' వెంకటి అరిచిండు. ఎవరో అతని నోరు మూసిండ్లు.

''ఈ విధంగా మొదటి ముద్దాయి ఎల్లయ్య, రెండవ ముద్దాయి అంకం నాగమల్లు నాయకత్వంలో ముద్దాయిలు మరి నాలుగు వందల మంది కలిసి గృహదహనాలు, దోపిడి, ఆస్తినష్టం, పరువునష్టం. మొదలగు అకృత్యాలే కాక ముత్యంరావుగారిని చంపడానికి ప్రయత్నం కూడా చేశారు.

కావున ముద్దాయిలు 197, 307, 144. ఇండియన్ పీనల్ కోడు ప్రకారంగా శిక్షార్హులు.

కోర్టువారు విచారించి న్యాయం చేయగలరని, ముత్యంరావు గారికి ప్రాణ, ధన, ఆస్తిరక్షణ కలిగించగలరని కోరుతున్నాను...."

పి.పి.ఓ. నుదురుకు చెమట పట్టింది- తెల్లటి కర్చీఫ్‌తో నుదురు తుడుచుకొని కుర్చీలో కూలబడి పోయాడు.

కాసేపు గాలి స్తంభించి పోయింది.

ముసలయ్య వసుకుతూ బిగుసుకపోయి నిలుచున్న వాడల్లా పిట్టలా నోరుతెరచి—

"మా బతుకులు సూసెటోల్లెవలు లేరుదొరా : ఎంటికెలున్న కొప్పు ఎటు ముడిసినా సక్కంగనే ఉంటది బాంచెన్— గరీబోడు ఏదిసేసిన తప్పే. నీ బాంచెన్ దొరా ! సానా ఏండ్లనుంచి దుర్దెట్ట బతుకులు బతికినం. పసురాల తీర్గ— కొడితె పడ్డం తిడితె పడ్డం— నోరెత్తలేదు. గుడ్లల్ల నీల్లు గుడ్లల్ల గుక్కుకున్నం. మా కడుపునొప్పేంది అని ఏ సర్కారు అడుగలేదు. ఓట్లచ్చినయని ఇల్లిల్లు దిర్గినోల్లు మళ్ల మా మొఖం సూల్లే. మేమెన్ని బాధలు పడ్డమో ? గ పరమాత్మని కెరుక-"

"పరమాత్మ దనేటోడే ఉంటె మన బతుకులు గిట్లెందుకు తెల్లారిపోవు" లక్ష్మి గునిసింది.

"సనరాదేపిల్లా ! ఆడున్నడో ? ఉంటె ఏడ తాగిపన్నడో మన కెందుకు— గ అకీలుదొర ఎన్నెన్ని వుండకోరు మాటలు మన మీన-

పుట్టిచ్చి సెప్పిండు ? ఇన్నరుగదా ! మనకట్టం సుఖం మనం సెప్పు కుందాం-" ముసలయ్య కసిరి కొంచెం ముంగటికి జరిగిండు.

"నాకా బాంచెన్ కానూన్లెర్కలే. మాటనెనుక మాట ఇలవరిసె బెట్టి మాట్లాడరాదు. పనిసేసి బతికినోన్ని బాంచెన్. మాటలుసేసి బతికినోన్ని గాదు. కాలం సూడవోతె నోరున్నోనిదే ఊరంటంది. తమరు అరిస్నం దింటరు బాంచెన్. గ అడ్లగింజలు బురదలనుంచి తీసేటందుకు మేం పడే కట్టం ఏంజెప్పాలె బాంచెన్. గట్ల కట్టపడి గ అరన్నాలడుగులే బాంచెన్. కానన్ని గంజినీళ్లు దొరికితె గదే పర మాన్న మనుకున్నం. కని మాపూరి దొరకు మమ్ముల గట్ల సుత బతక నియ్యటం ఇట్టం లేదు బాంచెన్. కడుపుకు సాలక కములమడిగినం. మేం నెత్తురు దారవోసి బయలు సేసుకున్న సెలుకలు కబ్జా సేసుకోకుం డ్లన్నం. మమ్ముల గొడ్లను గొట్టినట్టు కొట్టకన్నం. మా ఆడోల్ల మనుషుల తీర్గ సూడుమన్నం. ఏం జెప్పాలె పెద్దొర. మేం సెప్పరాని బాధలు బడ్డం—సెప్పుకుంటె మానంబోద్ది సెప్పుకోకుంటె పానంబోద్ది—

మేం ఇగ గట్ల బతుకలేం అనుకున్నది తప్పయింది — మామీద కోతుకం బెట్టుకున్నడుదొర—

ఇవ్వార్దనుక అకీలు దొర మేంసెయ్యని తప్పుల గురించి సానా చెప్పిండు— పోలీసోల్లు, దొర సేసిన తప్పుల గురించి చేప్పలేదు-మా"

''ఓ ముసులోడా! గీడ గయ్యన్ని సెప్పేంలాభం— నీ గుడ్డపేగు లోని మాట లెవలింటరు?'' ఒకపడుసోడు—

వకీల్లు ఆనాసక్తిగా ముచ్చెట్లు బెట్టుకుంటున్నారు—

ముసలోడు అదేపనిగా ఏదో చెప్పతున్నాడు జడ్జి మధ్య మధ్య బల్లమీద కొడుతూనే ఉన్నాడు—

చాలాసేపటి నుండి ఇదంతా చూస్తున్న బర్ల ఓదెలుకు ముఖమంతా ఎరుపెక్కింది. పెదిమలు అదురుతున్నాయి. కొంచెం కుడి పక్క నుండి చొల్లుకారుతోంది. అతను గట్టిగా సరాయించి.

"దొరా! గియ్యన్ని సెప్పేంలాభం. నాదొక్క మాటున్నది కూసంత పున బెట్టుండ్లి. అయింక తమరు చేసేది చెయ్యుండ్లి" ఈ గొంతుకొత్తగున్నది.

వకీల్లు ముచ్చెట్లాపిండ్లు.

"అకీలుదొర మాదొర వచ్చాన సానా చెప్పిండ్లు. గయ్యన్ని కావని మావోడు బారతం చెప్పుకొచ్చిండు. అకీలు సెప్పిన సంగతులు కావని మేమంత మొత్తుకున్నా తమరి ముంగటికి సాచ్చాలు దెత్తరు.

అకీలుదొర మమ్ముల దొంగలన్నడు లంగలన్నడు. లవంగులన్నడు. పానాలుదీసే కటికోల్లన్నడు. అంతేకాదుఅకీలుదొర...."

పి.పి.ఓ. కండ్లు వులపాడిసిండు.

"మేం దొంగలమే దొరా! అకీలు దొరన్నట్టు మేం దొంగలమే అయ్యుంటే మా పెయిమీన అంగిలేకుంట నాంపడి దోరపడి నరిగెపడి గిట్ల మీ ముంగట నిల్సోకపోనే పోదుము. గీ దేశంల మనకండ్ల ముంగట దొంగతనం జేసేటోడు ఒకడు. గుప్పు చాపుగ కిందికుండ కిందుండంగనే మీదికుండ మీదుండగనే నడిమికుండ తప్పదీసెటోడు

మరొకడు. అగో గాడు బాడుపడిపోతండు. పదేండ్లకింద నా దగ్గర అయిదెకురాల అవ్వల్దర్జ పెరడుండె. గదేమయిపోయింది. దొర పేరట్ల గల్సిపోయింది. దొర దొరే మల్ల నేను దొంగనయిపోయిన. నా సంసారం పోయింది. ఇల్లుబోయింది, పెండ్లాం సచ్చింది, ఆఖరుకు పోరగండ్లసుత బతికిచ్చుకోలేకపోయిన, గీ ఈడుల నేను కట్టెబట్టుకొని బర్లకాసి బతుకుతున్న. దొర నా కండ్ల ముంగట ఏటకేట పెరిగిపోయిండు. ఇరవై ఎకరాలోడు నూర్లెకరాలోడయ్యిండు. ఎకరం అరెకరమోడు మట్టెగల్సిపోయిండు. మట్టెగల్సినోడు దొంగ .... పెరిగిపోయినోడు, మా బతుకుల్ల మన్నుబోసినోడు దొర.

మేము సంఘంబెట్టుకున్నం నిచ్చమే. గిందుల దాపుకంలేదు మూపుకంలేదు. ఆ మాటకత్తె నా తలమీనెంటికలన్ని దొరలకు సంఘాలున్నాయి. పారిటీలున్నయి. కడుపుకు జాలదన్నం నిచ్చమే. మరి మాకేమిచ్చిండ్లు. తన్నులు గుద్దులు.

బతుకుదెరువు కోసం పరంపోగుల మావోల్లు నాగండ్లు గట్టిండ్లు. సెయ్యిబొమ్మ బెట్టుకోని మా ఊళ్ళెకచ్చిన తెల్లబట్టలాయిన బంజెర్లు, పరంపోగులు ఇప్పిత్తనన్నడు దొరగన్క. మేం దున్నుకుంటె దొంగలం. నచ్చలేట్లం.

ఆఖర్న మేం ఇండ్లు గాలబెట్టినమన్నడు. పంటలు ఖరాబు చేసినమన్నడు.

దొరా! గీ సెత్తసూడుదొరా! మట్టి-మట్టిలబుట్టి మట్టిదిని మట్టిల నుంచి పంటలుదీసేటోల్లం మేము. ఒక్కొక్క గింజకు ఎన్ని నెత్తురుబొట్లు అడుపుతమో లెక్కలేదు. మబ్బు మెత్తబడ్డకాన్నుంచి మామనుసు మెత్తబడ్తది. కర్ర ఏసుకుంటె మాకు పానంబడ్తది. మా రాకేత్తే

మాగుండెలు గుబగుబ లాడ్తయి. దాన్ని పానంల పానంగా సాది సవ రచ్చనజేసి, కోసి కుప్పేసి ఇత్తులు జేత్తే బత్తాలుకుట్టిచ్చి ఎత్తుకపోయి నోడుదొర. ఉత్త సేతులతోని మిగిలిన మేం దొంగలం. గ పంటల సాదేనెనరే లేకుంటె దొరా మేం బండబారిపోతం. మాకేందాకున్న మేం పంటల సాత్తనే ఉన్నం. గంత కట్టపడి మేం పంట బండిచ్చె టోల్లం కని నాశిడం చేసెటోల్లంగాదు దొరా! మా నెత్తురంత ధారవోసి పంటల బెంచినట్టుగనే దొరను పెంచినం. పసురాల బెంచినం, మా బతుకులు కట్టుకొని మీ సేవలు సేసినం. మేం ఒక్కొక్క పెల్ల పేర్చి ఇండ్లు గట్టెటోల్లం దొరా! కూలగొట్టెటోల్లంగాదు.

ఇక సంపెటోల్లన్నరు.గ తెగువే మాకుంటె దొర ఒక్కడు గింత మందిమీద ఎక్కిసవారెట్ల జేత్తడుదొరా! నామట్టుకు నేను కోడిపిల్లను గోసెరుగ, నెత్తురు సూత్తె నాకండ్లు సిరుతలు గమ్ముతయ్''

ఓదెలు పిచ్చోనితీరు చుట్టూ చూసిండు.

"మనమంతా నిలుసున్న గీ కచ్చీరు ఇల్లే ఉన్నదనుకోండ్లిదొరా! దంగులుగొట్టి, ఇటికలుజేసి మాదెంటికలు ఊసిపోంగ తట్టలుమోసి నీల్లు నిప్పులు దాగి దీన్ని కట్టినోన్ని కూలగొట్టు మనుండ్లి ఆదెంత ఇదయి పోతదో. ఆనిమను సెంత సుమ్మర్లు సుట్టుకపోద్దో! గ కట్టంవెల్వనోడు మూడు ఘడియల్ల సత్తెనాశిడం చేత్తడు.

మా పానాలు, మానాలు దీసిండ్లు, మా పంటలు ఎత్తుకపోయిండ్లు మా భూములు గుంజుకున్నరు. ఇండ్లు కాలబెట్టిండ్లు, సంపేసిండ్లు. మేం గ సత్తెనాశిడాన్ని సూడలేక ఒక్కటయినం.

మా నెత్తురును మేం సంపుకోం. కాని ఇంకొకడు సంపుతాంటే ఇగ సూడం. దొరా మేము అన్నిచీజ్‌లతయారెజేసెటోల్లం. మిమ్ముల మీ బంగుళాల అన్ని....అన్ని-అన్ని మేమే తయారుజేసినం. అయ్యన్ని నాశనం చేత్తెమేం ఊకోము మమ్ముల మరేమన్న అనుండ్లి. నచ్చ లేటులే అనుండ్లి ఇంకేమన్నా అనుండ్లి. మాకేంపరువలేదు మానెత్తురు మరుగుతాంది దొరా!"

జడ్జి అసహనంగా కుర్చీలో నుండి లేచి ముఖం మాడ్చుకొని గొంతుచించి ఆడర్ ఆడర్ అంటూ అరిచిండు.

కేసు వాయిదా వేసినట్టుగా ప్రకటించి జడ్జి పక్కగదిలోకి వెళ్ళి పోయాడు.

పోలీసులు రైతుల చేతులకు సంకెల్లుతగిలించి వ్యానెక్కించారు.

ఎల్లయ్య ముఖం విప్పారింది. సంతోషంతో ఓదెలును కౌగి లించుకున్నాడు.

దూరంగా నిలుచున్న బక్కపలుచటి వ్యక్తొకడు పిడికిలెత్తి ఎర్ర పలాం చెప్పిండు. వ్యాను కదిలింది.

చేతుల సంకెల్లు ఒకటికొకటి తాకిస్తూన్నారు. ఆ శబ్దంతో ఎల్లయ్య గొంతెత్తి పాటపాడుతున్నాడు.

"మా రక్తంతో సృష్టిస్తున్నా
తిండిగింజలు కట్టుగుడ్డలు....
పెట్టుబడులతో దోచుకు దాచే....
ద్రోహుల గుండెలో అగ్నికణములై ...."

ఓదెలు ఇంకా పలవరిస్తున్నట్టుగా గొణుగుతూనే ఉన్నాడు.

''మా నెత్తురు, మా మాంసం, మా బొక్కలు, మా మూలుగు, మా బతుకు, మా సుఖం-కష్టం, చెమట, కన్నీల్లు మేం నాశిడం జేసుకుంటామురా?''